

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România

Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

14 februarie 2024

COMUNICAT DE PRESĂ

I. În ședința din data de 14 februarie 2024, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, a decis:

- Cu unanimitate de voturi, **a respins**, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile articolului unic pct.1-4 din Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În esență, Curtea a reținut că, din analiza condițiilor impuse prin art.315 ind.1, ce urmează să fie introdus prin legea criticată în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, rezultă că nu se realizează un transfer al deciziei cu privire la subconcesionare de la o autoritate publică spre o entitate privată și, totodată, se instituie o serie de exigențe procedurale menite să creeze garanții suficient de puternice cu privire la bunurile aflate în proprietatea publică a statului sau unităților administrativ-teritoriale, în concordanță cu art.136 alin.(2) și (4) din Constituție. Astfel, aprobarea subconcesionării se face de către Guvern, consiliile locale, județene sau Consiliul General al Municipiului București, prin hotărâre, pe baza unui studiu de oportunitate, aprobat, la rândul său, tot prin hotărâre a autorităților publice care au calitatea de concendent în contractul de concesiune. Totodată, Curtea a observat că noua reglementare translatează, în mod corespunzător pentru subconcesionare, toate regulile

instituite pentru concesiune de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

- Cu unanimitate de voturi, Curtea a **respins**, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și de deputați neafiliați și a constatat că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.104/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr.17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr.268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, precum și de completare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, dispozițiile art.I pct.1 din aceasta [cu referire la art.2 alin.(1) din Legea nr.17/2014], precum și dispozițiile art.I pct.2 [cu referire la art.4 alin.(2) lit.c) din Legea nr.17/2014], art.I pct.3 [cu referire la art.4 ind.1 alin.(2) lit.d) și e) din Legea nr.17/2014] și art.I pct.4 [cu referire la art.4 ind.2 alin.(6) din Legea nr.17/2014] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.104/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr.17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr.268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În esență, cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea a constatat că nu a avut loc o încălcare a ordinii de sesizare a celor două Camere ale Parlamentului, astfel că în procedura de adoptare a legii criticate au fost respectate dispozițiile art.75 alin.(1), art.73 alin.(3) lit.m), art.136 alin.(5) și ale art.1 alin.(4) din Constituție. De asemenea, Curtea a reținut că situația care a condus la adoptarea măsurilor legislative prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.104/2022 respectă exigențele constituționale ale art.115 alin.(4), fiind adoptate ca urmare a existenței unei stări de fapt obiective, independente de voința Guvernului, putând fi încadrată în conceptul constituțional de „*situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată*”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența Curții.

Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, raportate la art.1 alin.(3) și (5), art.16 alin.(1), art. 44, art.56 alin.(2) și art.148 din Constituție, Curtea a constatat că Legea supusă controlului de constituționalitate nu face decât să clarifice unele aspecte cu privire la condițiile în care se pot cumpăra terenurile agricole situate în extravilan, fără a contraveni normelor constituționale invocate.

- Cu unanimitate de voturi, **a admis** obiecția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului și a constatat că dispozițiile art.33 alin.(3) și (4) din Legea tinerilor sunt neconstituționale. Cu majoritate de voturi, a respins obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.15 alin.(1) și (3) cu referire la sintagma „*adunare generală*” din Legea tinerilor sunt constituționale în raport cu criticile invocate.

În esență, Curtea a reținut că soluțiile legislative încalcă art.1 alin.(5) din Constituție în componenta referitoare la calitatea, precizia, predictibilitatea și previzibilitatea normelor, întrucât nu prevăd criterii obiective, termene și efecte pentru schimbarea destinației bazelor de tineret sau desființarea acestora. Totodată, desființarea bazelor de tineret aparținând domeniului public al statului sau al unităților administrativ teritoriale aduce atingere prevederilor constituționale referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății publice, încălcând art.136 alin.(4) din Constituție.

Cu privire la dispozițiile art.15 alin.(1) și (3), cu referire la sintagma „*adunare generală*”, Curtea a reținut că nu există un paralelism legislativ creat prin suprapunerea unor organe noi de conducere ale fundațiilor județene pentru tineret și a Municipiului București. Unicul organ de conducere rămâne cel reglementat prin Legea nr.146/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Consiliul de conducere al fundației.

II. De asemenea, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a posteriori*, a decis:

- Cu majoritate de voturi, **a admis** excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.14 alin.(1) lit.d) și art.57 alin.(4) lit.b) din Legea nr.295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor sunt neconstituționale.

În esență, în urma efectuării testului de proporționalitate cu privire la măsura restrângerii exercițiului dreptului de port armă, ca efect al punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva oricărei persoane acuzate că a săvârșit o infracțiune cu intenție, Curtea a constatat că această măsură nu întrunește condiția caracterului proporțional, fiind excesivă în raport cu obiectivul ce trebuie atins, ceea ce încalcă prevederile constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Curtea a reținut că neacordarea/retragerea autorizației de port armă atunci când există temeiuri pentru a aprecia că activitatea ilicită a persoanei ar periclita securitatea persoanelor din preajma sa trebuie să se supună unor condiții care să asigure că această măsură nu are un caracter arbitrar. În măsura în care legea prevede sancțiunea administrativă a neacordării/retragerii autorizației de port armă în vederea asigurării securității fizice a persoanelor cu care intră în contact inculpatul, o astfel de măsură trebuie însoțită de garanția unei decizii obiective și temeinic fundamentate din partea autorității administrative. Or, necircumstanțierea expresă a infracțiunilor a căror săvârșire este de natură să atragă sancțiunea administrativă lasă loc arbitrariului, făcând posibilă aplicarea nediferențiată a sancțiunii.

Prin urmare, Curtea a constatat că legiuitorul are obligația, pe de o parte, de a reglementa un text de lege cu un conținut normativ care să-i asigure efectivitate, proporționalitate și caracter disuasiv și, pe de altă parte, de a stabili un cadru legislativ stabil și coerent cu privire la condițiile concrete în care intervine autorizarea/suspendarea dreptului de port și folosire a armelor letale, în acord cu prevederile art.1 alin.(5) din Constituție.

- Cu unanimitate de voturi, **a admis** excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*care au valoare probatorie de înscrisuri în procesul penal*” din cuprinsul art.8 alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.74/2013 este neconstituțională în ceea ce privește procesul-verbal și actul de control încheiate potrivit art.8 alin.(3) din același act normativ, precum și în ceea ce privește „*explicațiile scrise solicitate în condițiile art.6 alin.(2) lit.f*” din același act normativ.

Dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale au următoarea redactare: „(4) *Împreună cu actul de sesizare se trimit organelor de urmărire penală: procesul-verbal*

sau actul de control încheiat potrivit prevederilor alin.(3), documentele ridicate în condițiile art.6 alin.(2) lit.d) și explicațiile scrise solicitate în condițiile art.6 alin.(2) lit.f), precum și alte înscrisuri care au valoare probatorie de înscrisuri în procesul penal.”

În esență, Curtea a constatat că dispozițiile art.8 alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.74/2013, cât privește sintagma „*care au valoare probatorie de înscrisuri în procesul penal*” - în ceea ce privește *procesul-verbal și actul de control încheiate potrivit art.8 alin.(3) din ordonanță, precum și în ceea ce privește „explicațiile scrise solicitate în condițiile art.6 alin.(2) lit.f)”* din ordonanță, nu se coroborează cu Codul de procedură penală și nu îndeplinesc, astfel, exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, contrar art.1 alin.(5) din Constituție. Totodată, în lipsa unui cadru legislativ clar și coerent în materia mijloacelor de probă în domeniul fiscal, cu respectarea principiului unicității reglementării în materie, Curtea a constatat că este încălcat și dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art.21 alin.(3) din Constituție. În măsura în care o garanție esențială a sistemului de obținere a probelor - obținerea acestora prin mijloace de probă întocmite după începerea procesului penal - cuprinsă în Codul de procedură penală este încălcată chiar de legiuitor printr-o reglementare legală cu dispoziții procedural penale, înseamnă că ea devine inaplicabilă în privința persoanelor implicate în raporturi de drept fiscal, care nu mai beneficiază de această garanție procesual penală, ceea ce conduce la încălcarea principiului egalității în drepturi a acestor persoane în raport persoanele cărora le este aplicabil cadrul general în materia mijloacelor de probă. De asemenea, ca o consecință a încălcării principiului egalității în drepturi și a dreptului la un proces echitabil, Curtea a reținut și afectarea prevederilor constituționale ale art.24 alin.(1) și ale art.124 alin.(2).

- Cu unanimitate de voturi, **a admis** excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.37 lit.a) din Legea nr.126/1995 privind regimul materiilor explozive sunt constituționale în măsura în care vizează operațiunile prevăzute de art.346 alin.(1) și (2) din Codul penal, operațiuni având ca obiect articole pirotehnice.

Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „*Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă:*

a) orice operațiuni cu articole pirotehnice efectuate fără drept;

[...] c) comercializarea către publicul larg a articolelor pirotehnice destinate a fi utilizate de către pirotehnicieni.”

În esență, Curtea a reținut că dispozițiile art.37 lit.a) din Legea nr.126/1995 încalcă prevederile constituționale ale art.1 alin.(5) referitor la principiul respectării legilor și ale art.23 alin.(12) privind legalitatea pedepsei, precum și prevederile art.7 referitor la principiul legalității incriminării și pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu îndeplinesc cerințele cu privire la claritatea și previzibilitatea legii penale. Curtea a apreciat că în sfera de aplicare a dispozițiilor criticate intră, în mod necesar, aceleași operațiuni care alcătuiesc elementul material al infracțiunii de nerespectare a regimului materiilor explozive, reglementată de prevederile art.346 din Codul penal. Astfel, Curtea a constatat că, până la o eventuală intervenție a legiuitorului, care are posibilitatea să reconfigureze elementele constitutive ale infracțiunii criticate, dispozițiile art.37 lit.a) din Legea nr.126/1995 nu pot viza decât operațiunile prevăzute de art.346 alin.(1) și (2) din Codul penal, operațiuni având ca obiect articole pirotehnice.

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

III. Totodată, Curtea Constituțională a amânat pentru data de **19 martie 2024**:

- obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.27/2011 privind transporturile rutiere, obiecție formulată de un număr de 43 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și de un număr de 13 deputați neafiliați;

- obiecția de neconstituționalitate a Legii privind unele măsuri pentru consolidarea capacității de combatere a evaziunii fiscale precum și pentru modificarea

și completarea unor acte normative, obiecție formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și de deputați neafiliați.

**Compartimentul relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**